

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: J. H., IČO: X
sídlem X

zastoupený advokátem Mgr. Přemyslem Hoke
sídlem Doudlebská 1046/8, Praha

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2020, č. j. 22178/2020-900000-311,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 15. 8. 2020 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž

žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 4. 11. 2019, č. j. 31132-32/2019-610000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl mimo jiné žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění zákona č. 364/2019 Sb. (dále jen „zákon o hazardních hrách“), spočívajícího v provozování hazardní hry, ke které mu nebylo uděleno povolení. Celní úřad za přestupek uložil pokutu ve výši 120 000 Kč, trest propadnutí věci (finanční hotovosti určené k výplatě výher ve výši 30 040 Kč a finanční hotovosti vyplacené jako výhra ve výši 200 Kč) a povinnost k náhradě nákladů řízení.

Obsah žaloby

2. Žalobce namítá, že žalovaný měl shledat nicotnost prvostupňového rozhodnutí, neboť trpí vadami podle § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „správní řád“). Dle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, zjištěný skutkový stav nemá oporu v obsahu správního spisu a byla podstatně porušena ustanovení o řízení.
3. Podle žalobce nebylo prokázáno, že provozoval hazardní hru. Sám pouze pronajal prostor k umístění technických zařízení FUTURA (dále jen „zařízení“) společnosti Ruslanmatic Games s.r.o. v likvidaci, IČO: 06253733 (dříve Yumicra Games s.r.o.; dále jen „Ruslanmatic Games“), která je vlastníkem zařízení. Dle žalobce z rozhodnutí celních orgánů nelze dovodit, jak přesně se měl dopustit provozování hazardní hry podle § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Neměl tušení o tom, že se jedná o hazardní hru, a nečinil nic z toho, co mu přičítal celní úřad v prvostupňovém rozhodnutí. Nebyl zajištěn žádný důkaz, který by ho z této činnosti usvědčoval. Paní M. činila vše mimo rámec pracovněprávního vztahu, vlastním jménem a pro vlastníka zařízení, tedy společnost Ruslanmatic Games. Dle žalobce celní orgány nemají pravomoc posuzovat software hry. Princip náhody a typu her může posoudit pouze znalec či jiný odborník. Jsou-li zařízení hazardní hrou, byl žalobce uveden v omyl a užit jako živý nástroj ke spáchání přestupku. Nelze dovodit jeho zavinění, a to ani ve formě nedbalosti, zákon nadto vyžaduje úmyslné jednání. Uložená pokuta je pro žalobce likvidační.
4. Celní úřad postupoval šikanózně, nevypořádal se se všemi námitkami ani neprovedl žalobcem navržené důkazy. Žalobce nebyl včas vyrozuměn o výsledku paní M., který byl proveden před jeho obviněním. Proto nelze její výslech použít jako důkaz. Celní úřad rozhodl na základě skutečností zpracovaných Celním úřadem pro Jihočeský kraj, ačkoliv z rozhodnutí není patrné, kdy bylo a zda vůbec zahájeno správní řízení. Zahájení kontroly, protokol o kontrole a zajištění věci jsou vadné podle § 54 správního řádu a nemůžou obstát jako důkaz. Po provedené kontrole měl být proveden důkaz ohledáním, o kterém měl vydat celní úřad usnesení. Pro ohledání platí stejný zákaz jako v případě svědecké výpovědi, žalobce však o tom nebyl poučen podle § 55 odst. 4 správního řádu.

Obsah vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že některé žalobní body jsou v rovině obecných tvrzení a vnitřně rozporné. Celní orgány postupovaly v souladu s § 8 písm. c) a § 9 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2018 Sb.

Relevantní skutková zjištění celního úřadu jsou zachycena v protokolu o kontrole ze dne 13. 12. 2018, č. j. 341591-16/2018-610000-61 (dále jen „protokol o kontrole“). Zásadním důkazem pro hodnocení hry jako hazardní byl záznam o kontrolním nákupu ze dne 13. 11. 2018, č. j. 341591-2/2018-610000-61 (dále jen „kontrolní nákup“), včetně audiovizuálního záznamu. V této věci celní úřad nevycházel ze žádných skutečností zjištěných Celním úřadem pro Jihočeský kraj. Dne 20. 6. 2019 žalobce osobně převzal vyrozumění o provedení důkazu svědeckou výpovědí. Proto je výsledek paní M. použitelný jako důkaz. Námitky procesního pochybení celního úřadu proto považuje za nedůvodné.

Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že celní úřad dne 13. 11. 2018 zahájil v provozovně žalobce kontrolu provozování technických zařízení podle zákona o hazardních hrách. V provozovně se nacházela čtyři zařízení. Na třech zařízeních byl proveden kontrolní nákup, který je zachycen na audiovizuálním záznamu. Zaměstnankyně žalobce paní M. podala při kontrole vysvětlení. Zařízení a finanční hotovost spojená s provozováním hazardních her byla podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách zadržena. Bylo ověřeno, že žalobci nebylo vydáno žádné povolení k provozování hazardní hry. Celní úřad shledal, že žalobce provozoval hazardní hry, k nimž neměl udělené povolení.
7. Celní úřad předvolal žalobce k provedení úkonu – ohledání technických zařízení dne 5. 3. 2019. Po řádné omluvě žalobce jej celní úřad znovu předvolal. Předvolání si žalobce převzal dne 12. 4. 2019. O provedení důkazu ohledáním byl sepsán protokol dne 14. 5. 2019, žalobce se jej neúčastnil. Celní úřad informoval žalobce o provedení důkazu svědeckou výpovědí vyrozuměním ze dne 17. 6. 2019, které si žalobce převzal dne 20. 6. 2019. Celní úřad žalobce znovu informoval o plánované svědecké výpovědi telefonicky dne 4. 7. 2019. Ve svědecké výpovědi paní M. odkázala na záznam o podaném vysvětlení při kontrole. Dále uvedla, že zařízení byla v provozovně umístěna od listopadu 2018, žalobce ji zaškolil k obsluze zařízení. Obsluhu zařízení prováděla svědkyně společně s ostatními kolegy. Výhry byly vypláceny z peněz poskytnutých žalobcem, který rovněž vybíral schránky s finanční hotovostí. Celní úřad informoval žalobce o provedení důkazů mimo ústní jednání oznámením ze dne 26. 8. 2019, které si žalobce převzal dne 28. 8. 2019.
8. Dne 4. 11. 2019 celní úřad vydal prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění odkázal na závěry z kontroly a citoval ze záznamu o kontrolním nákupu, ve kterém je podrobně popsán princip fungování soutěží na zařízení. V průběhu kontroly byly předloženy pouze částečně vyplněné a především nepodepsané formulářové smlouvy, a to „*Smlouva o umístění zařízení Futura*“ a „*Smlouva o poskytování služeb*“, v jejich záhlaví jsou jako účastníci uvedeni žalobce a společnost Ruslanmatic Games (druhou obviněnou). Předmětem „*Smlouvy o umístění zařízení Futura*“ měl být pronájem prostor za účelem umístění zařízení, jehož vlastníkem je společnost Ruslanmatic Games. Tuto skutečnost společnost Ruslanmatic Games potvrdila ve vyjádření celnímu úřadu. Dle „*Smlouvy o poskytování služeb*“ měl žalobce zajišťovat nezbytnou údržbu, provoz a obsluhu technických zařízení prostřednictvím zaměstnanců. Smlouva upravuje rovněž odměnu za poskytování služeb, která bude určena na základě výdělečnosti technických zařízení ve výši procentuálního podílu. Společnost Ruslanmatic Games na výzvu smlouvy v podepsané

verzi nepředložila. Žalobce na výzvu sdělil, že faktury za nájemné nebyly vystaveny z důvodu krátké doby umístění zařízení v provozovně (v řádu dní). Celní úřad uvedl, že provozování hazardní hry zahrnuje i ty činnosti, které jsou spojeny s přímou realizací hazardní hry. Mohou být zajišťovány i jinými osobami než vlastníkem zařízení na základě smluvního vztahu.

9. Celní úřad se dále vyjádřil k listinám, které žalobce předložil při kontrole. Memorandum advokátní kanceláře CEE Attorneys Tomíček Legal s.r.o. ze dne 18. 10. 2018 (dále jen „memorandum“) vycházelo z posudku Vojenského výzkumného ústavu telekomunikací v Polsku ze dne 26. 9. 2018, č. LAAC/2018/09/01, o posouzení herního automatu (dále jen „posudek“), který byl zpracován podle polských právních předpisů. Tyto listiny proto nelze v posuzované věci použít. Informace uvedené v memorandu a posudku nadto nesouhlasí s informacemi veřejně dostupnými na webových stránkách polského Ministerstva financí. Celní úřad dále odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), podle které není předmětem posouzení hardwarové či softwarové vybavení zařízení, ale jak se zařízení projevují „navenek“. Celní úřad vycházel ze skutečně zjištěného stavu věci podloženého kontrolními nákupy. Při posouzení osobních a majetkových poměrů celní úřad vycházel z listin doložených žalobcem v jiném přestupkovém řízení vedeném pod sp. zn. 108467/2018-610000-12.
10. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž uplatnil obdobnou argumentaci jako v žalobě.
11. Dne 8. 6. 2020 žalovaný vydal napadené rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že v řízení bylo prokázáno, že zařízení umožňují hrát hazardní hru ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách. Stěžejními důkazy jsou kontrolní nákupy zaznamenané na audiovizuálních záznamech. Hazardní hru na zařízeních lze hrát ve dvou fázích. Prvek náhody, který ovlivňuje výsledek hry, se projevuje v první části hry (a to bez ohledu na vybranou hru z nabídky 9 her), neboť se jedná o klasickou válcovou hru prostřednictvím počítače. Tlačítko *Info* tuto skutečnost nemůže ovlivnit, neboť se jedná o informace, které hráč (průměrný spotřebitel) nedokáže využít k předvídatelnosti výsledku hry. Další část hry nazvaná „*Bank*“, ve které se hraje znovu o prohrané prostředky, opět obsahuje prvek náhody. Hra vyžaduje k výpočtu matematického vzorce téměř geniální matematické schopnosti. Následuje logická část, ve které hráč musí podle spočítaného výsledku vyškrtat určité symboly během pouhých 4 vteřin. Ačkoliv o výsledku této části hry nerozhoduje náhoda, podmínky hry hráči neumožňují ke správnému výsledku dospět na základě vlastních znalostí či dovedností a je nucen pod časovým tlakem výsledek pouze tipovat.
12. Žalobce provozuje hostinskou činnost, v jeho provozovně byla umístěna funkční technická herní zařízení, která jím byla obsluhována (resp. prostřednictvím jeho zaměstnanců), a to včetně výplaty výher hráčům. Soukromoprávním ujednáním nelze přenést odpovědnost za přestupek. Žalobce je podnikající fyzickou osobou, pro vznik odpovědnosti za přestupek se proto nevyžaduje zavinění. Jednání paní M. jako zaměstnankyně žalobce je přičitatelné žalobci podle § 22 odst. 2 a 3 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „přestupkový zákon“). Výpověď svědkyně nicméně ani nebyla hlavním důkazem prokazujícím protiprávní jednání žalobce. V případě objektivní odpovědnosti za přestupek se neuplatní institut právního omylu,

neboť je spjat se zaviněním. Žalovaný uvedl, že celní úřad v souladu s § 81 přestupkového zákona využil skutečnosti zjištěné při kontrole. V protokolu o kontrole bylo zaznamenáno podané vysvětlení povinné osoby (paní M.). Zároveň však byla paní M. vyslechnuta jako svědek. O svědecké výpovědi byl žalobce řádně vyrozuměn.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
14. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
15. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť účastníci s takovým postupem ve stanovené lhůtě nevyslovili nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.)

Posouzení žaloby

16. Podle § 5 zákona o hazardních hrách se rozumí provozováním hazardní hry vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
17. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.
18. Podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
19. Podle § 22 odst. 2 přestupkového zákona platí, že podnikající fyzická osoba je pachatelem též v případě, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, a která při podnikání osoby, ve vztahu ke které se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, nebo v přímé souvislosti s ním anebo ku prospěchu této podnikající fyzické osoby nebo v jejím zájmu porušila právní povinnost, která je uložena podnikající fyzické osobě nebo fyzické osobě.
20. Podle § 22 odst. 3 písm. a) přestupkového zákona se za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení.
21. Totožným přestupkem, který spáchal žalobce v jiné jeho provozovně, se zdejší soud zabýval v rozsudku ze dne 29. 9. 2021, č. j. 51 Af 39/2020-82. Od závěrů vyslovených

v uvedeném rozsudku se soud nemá důvod odchylovat.

22. Za prvé soud neshledal důvodnou námitku týkající se domnělé nicotnosti prvostupňového rozhodnutí. Nicotnost rozhodnutí je vymezena z části legislativně (viz § 77 odst. 1 a 2 správního řádu), judikatorně i doktrinálně. Podle judikatury, jež všechny tyto zdroje reflektuje, způsobují nicotnost rozhodnutí vady jako jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslušnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí, jako např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu (srov. rozsudky rozšířeného senátu NSS ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, č. 793/2006 Sb. NSS, a ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS). Stručně řečeno, jde o nejzávažnější vady, jež způsobují, že rozhodnutí vůbec neexistuje, není, a tudíž ani nevzniklo. Nic z toho prvostupňové rozhodnutí nepostihlo. Žalovaný tedy nepochybil, jestliže prvostupňové rozhodnutí nepovažoval za nicotné.
23. Za druhé celní orgány podrobně a zcela přezkoumatelně popsaly, proč jednání žalobce naplňuje skutkovou podstatu daného přestupku i proč jsou hry na zařízeních klasifikovány jako hazardní. Celní orgány správně odkázaly na rozsudek NSS ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32, podle kterého *„[ú]kolem správních orgánů bylo, zjednodušeně řečeno, posoudit, jak se tato technická zařízení projevují ‚navenek‘, tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. [...] Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru.“* Rozsudek se sice vztahuje k předešlé právní úpravě, tj. zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“), je však aplikovatelný též na posuzovaný případ, na který dopadá zákon o hazardních hrách. Požadavek existence prvku náhody totiž zůstal zachován i ve stávající právní úpravě. Žalobce se proto mylí v tom, že celní orgány nemají pravomoc posoudit, zda se jedná o hazardní hru. Není proto ani nutné odborné posouzení či znalecký posudek, jak tvrdí žalobce. Celní orgány správně vycházely ze závěrů kontrolního nákupu (a pořízených audiovizuálních záznamů). Žalobce ostatně ani v žalobě neuvádí žádné argumenty, proč by soutěže na zařízeních neměly splňovat definiční znaky hazardní hry podle § 3 zákona o hazardních hrách. V žalobě pouze polemizuje s rozsahem důkazů, které celní úřad za tímto účelem provedl.
24. Za třetí bylo prokázáno, že zařízení provozoval žalobce. Z obsahu správního spisu vyplývá, že všechna čtyři zařízení byla umístěna v provozovně žalobce. Zaměstnankyně obsluhovala zařízení a vyplácela výhry. Žalobce pak zajišťoval výběr prohraných peněz z bezpečnostních schránek zařízení a případný servis zařízení.
25. K provozování zařízení pronajímateli prostor, kde jsou umístěna, existuje bohatá judikatura správních soudů, která je plně použitelná i po nahrazení zákona o loteriích

zákonem o hazardních hrách. V rozsudku ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, č. 3855/2019 Sb. NSS, NSS uvedl, že „stěžovatelčino jednání nepochybně naplňovalo znaky provozování loterie ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Stěžovatelka vědomě a aktivně vytvářela podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jejích provozovnách, zajišťovala zevní údržbu technických zařízení a její zaměstnanci prováděli výplatu výher a vybírání finančních prostředků ze zařízení. (...) Soud tedy nemá pochyb o tom, že stěžovatelka vykonávala služby související se zajištěním provozu technických zařízení. Bez stěžovatelčina aktivního jednání by nebylo fungování technických zařízení vůbec možné.“

26. Žalobce vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro to, aby zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, prováděl rovněž výplatu výher. Žalobce měl přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu zařízení, neboť odměna za údržbu, provoz a obsluhu byla stanovena jako procento z výnosu z těchto zařízení. Tvrzení žalobce, že zaměstnankyně vykonávala tuto činnost zcela samostatně, případně na účet společnosti Ruslanmatic Games, tím bylo vyloučeno. Navíc ze svědecké výpovědi zaměstnankyně vyplývá, že žalobce o umístění zařízení věděl, spravoval je, zajišťoval finanční hotovost na výplatu výher a vybíral ze zařízení finanční hotovost. I z formuláře „Smlouvy o poskytování služeb“ předložené v průběhu kontroly vyplývá, že údržbu a obsluhu zařízení měl žalobce poskytovat prostřednictvím zaměstnanců. Soud proto nemá pochyb o tom, že zaměstnankyně vykonávala činnosti související se zajištěním provozu zařízení za žalobce a na jeho účet. Činnost spočívající v provozování hazardní hry tedy vykonávala osoba, jejíž činnost je přičitatelná žalobci (§ 22 odst. 2 přestupkového zákona). Bez tohoto jednání by nebylo fungování zařízení vůbec možné (obdobně viz též body 49 až 50 rozsudku NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40).
27. Žalobce se nemůže vyhnout odpovědnosti ani tvrzením, že byl uveden v omyl či užít jako živý nástroj. Lze souhlasit s celními orgány, že odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek je založena na objektivní odpovědnosti s možností liberace, a není tak nutno zkoumat subjektivní stránku odpovědnosti za přestupek, neboť odpovídá za přestupek bez ohledu na zavinění. Nadto z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce má v podnikání s hazardními hrami zkušenosti, protože se jím zabýval již v roce 2017 v jiných svých provozovnách (viz strana 13 prvostupňového rozhodnutí). Jeho tvrzení tak působí značně nevěrohodně.
28. Zakotvení liberačních důvodů v právním řádu (srov. § 21 ve spojení s § 23 odst. 1 přestupkového zákona) představuje zcela výjimečný institut zbavující právnickou, resp. podnikající fyzickou osobu objektivní odpovědnosti tehdy, pokud by uložení sankce v daném případě odporovalo jejímu smyslu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2020, č. j. 2 As 265/2019-30). Pro uplatnění liberačních důvodů je přitom zapotřebí aktivního úsilí ze strany přestupce. Nepostačí, aby se pouze spoléhal na to, že jiná osoba bude řádně plnit své zákonné povinnosti (rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 413/2018-24). Uvádí-li tedy žalobce, že při svém jednání vycházel ze sdělení společnosti Ruslanmatic Games, memoranda a posudku, podle kterých zařízení nepodléhají regulaci zákona o hazardních hrách, nemůže tato skutečnost být ani potencionálně okolností vylučující odpovědnost žalobce za přestupkové jednání.
29. Na posouzení věci nemohla mít vliv skutečnost, že žalobce není vlastníkem zařízení, neboť tato okolnost je pro vznik odpovědnosti za daný přestupek irelevantní. Postačuje, že

žalobce provozoval hazardní hry bez povolení bez ohledu na to, zda zařízení vlastnil či nikoliv. Přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se totiž dopustí *každý*, kdo provozuje hazardní hru v rozporu se zákonnými požadavky.

30. Z rozhodnutí celních orgánů, jimž odpovídá obsah správního spisu, je zcela zřejmé, čím se měl žalobce dopustit daného deliktu, i to z jakých důkazů došly ke svým závěrům.
31. Za čtvrté soud neshledal v postupu celních orgánů nic, co by nasvědčovalo tomu, že proti žalobci uplatňovaly právo šikanózně či by porušily žalobcova procesní práva. Průběh správního řízení zachycený v obsahu správního spisu vypovídá o tom, že celní orgány vůči žalobci postupovaly korektně.
32. Ze správního spisu soud ověřil, že celní úřad žalobce řádně vyrozuměl o provedení důkazu svědeckou výpovědí. Vyrozumění si žalobce osobně převzal dne 20. 6. 2019. Stejně tak celní úřad žalobce řádně předvolal k provedení úkonu spočívajícího v ohledání technických zařízení. Celní úřad rovněž řádně oznámil žalobci provedení listinných důkazů mimo ústní jednání a poučil jej o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Celní orgány správně využily listin a dalších podkladů získaných při kontrole a provedly jimi dokazování (srov. § 81 přestupkového zákona). V takovém případě tedy nebylo nutné vyslýchat osoby, které kontrolu prováděly. Celní orgány umožnily žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí a reagovat na ně. Žalobce tohoto práva využil a v průběhu odvolacího řízení se snažil svými námitkami a důkazními návrhy zpochybnit, že daný přestupek spáchal. Žalovaný se jeho námitkami zabýval a zcela přezkoumatelným způsobem je vypořádal. Ve svých rozhodnutích se celní orgány rovněž přezkoumatelně vypořádaly s důkazními návrhy žalobce.
33. Ani námitka, dle níž celní úřad rozhodoval na základě skutečností zpracovaných Celním úřadem pro Jihočeský kraj, není důvodná. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, v této věci celní orgány nevycházely ze skutečností zjištěných Celním úřadem pro Jihočeský kraj. Soudu je z úřední činnosti známo, že totožnou žalobní námitku uplatnil žalobce v žalobě projednávané zdejším soudem pod sp. zn. 51 Af 39/2020. Celní úřad nicméně použil z jiného řízení o přestupku vedeného pod sp. zn. 108467/2018-610000-12 podklady týkající se žalobcových majetkových poměrů, které v tomto řízení žalobce dne 26. 8. 2019 předložil. Soud přisvědčuje celním orgánům, že tento postup byl vhodný z důvodu procesní ekonomie. Soud tak uzavírá, že celní orgány se nedopustily procesních pochybení, která jim žalobce vytýká.
34. Ke zcela obecné zmínce žalobce, že pokuta je pro něj likvidační, soud nad rámec nutného odůvodnění uvádí, že její výši neshledal zjevně nepřiměřenou. Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách lze za daný přestupek uložit pokutu do 50 000 000 Kč. Celní úřad uložil žalobci pokutu ve výši 120 000 Kč, tedy ve výši odpovídající 0,24 % maximální zákonem stanovené sazby. Žalobce neuvádí žádné skutečnosti, pro které by měl soud hodnotit takto stanovenou výši pokuty jako zjevně nepřiměřenou. Není úkolem soudu, aby za žalobce sám takové skutečnosti vyhledával.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

35. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. Dokazování soud pro nadbytečnost neprováděl. Žalobcem navržené listinné důkazy tvoří součást správního spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí.

37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu